

Adres do korespondencji:
Instytut Globalnej Odpowiedzialności
ul. Bachmacka 1/11, 02-647 Warszawa
igo@igo.org.pl

Warszawa, 26 stycznia 2009 r.

Pan Jacek Najder
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP

Szanowny Panie Ministrze,

W związku ze zbliżającym się nieformalnym spotkaniem ministrów rozwojowych UE w Pradze (29-30 stycznia) w imieniu polskich organizacji pozarządowych zaangażowanych w monitorowanie polskiej pomocy zagranicznej wyrażamy nadzieję, że Polska będzie aktywnie wspierać podjęte na forum UE zobowiązania dot. przekazywania pomocy rozwojowej, nie traktując obecnego kryzysu finansowego jako argumentu za zmniejszeniem środków przeznaczonych na ten cel.

Na poprzednim nieformalnym spotkaniu ministrów rozwojowych UE w Bordeaux (29 -30 września 2008 r.) deklaracja dot. wdrażania unijnej agendy rozwojowej (European Development Agenda) wyrażona została przez sprawujących obecnie prezydencję w UE Czechów. Biorąc pod uwagę tematykę spotkania w Pradze oraz priorytety prezydencji w tym zakresie, za kluczowe dla organizacji polskiego systemu współpracy rozwojowej uważamy następujące kwestie:

1. Demokratyczne rządzenie i rola społeczeństwa obywatelskiego

- Polska powinna niezwłocznie uchwalić ustawę o współpracy rozwojowej, w oparciu o szerokie konsultacje społeczne angażujące m.in. organizacje pozarządowe współpracujące z społecznościami w krajach globalnego Południa.
- Polska powinna niezwłocznie stworzyć średniookresowe strategie pomocy poszczególnym krajom priorytetowym w oparciu o dialog z rządem, parlamentem oraz społeczeństwem obywatelskim krajów-biorców. Za listem *Zespołu Prawników na Rzecz Środowiska (Lawyers' Environmental Action Team, LEAT, Tanzania)* wystosowanym do polskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych w grudniu 2008 r., zwracamy uwagę na problem niepełnego wykorzystania potencjału polskiej współpracy rozwojowej spowodowany brakiem odpowiedzialnego średniookresowego planu wydatkowania środków.

2. Wymiar wschodni jako priorytet przekrojowy

- Nie rezygnując z działań prowadzonych w ramach wsparcia demokracji i społeczeństwa obywatelskiego w krajach sąsiedzkich i przechodzących proces transformacji, Polska powinna aktywnie wspierać unijną politykę zaangażowania na rzecz Afryki. W tym celu należałoby niezwłocznie podjąć pracę nad:
 - stworzeniem krajowych strategii pomocy dla afrykańskich krajów priorytetowych;
 - wprowadzeniem nowych instrumentów pomocowych jak wsparcie budżetowe czy programy sektorowe;
 - opracowaniem niezależnego systemu ewaluacji wpływu polskiej pomocy;

Stanowisko rządu polskiego w naszym przekonaniu powinno wspierać tezę, że kraje członkowskie UE podpisując w 2000 r. Deklarację Milenijną podchodziły do problemu pomocy rozwojowej ze szczerymi intencjami i rzeczywiście w pełni świadomie postanowiły podjąć walkę o wyeliminowanie skrajnego ubóstwa, w którym zmuszone jest żyć ponad 1,2 mld ludzi na całym świecie. Sprawa wydaje się tym bardziej istotna, że według danych OECD z kwietnia 2008 r. pomoc rozwojowa UE wykazała tendencję malejącą, a terminowe osiągnięcie Milenijnych Celów Rozwoju jest obecnie zagrożone.

Będziemy wdzięczni za pisemną informację na temat efektów spotkania w Pradze, a także za możliwość spotkania, by szerzej przedstawić zakres wspólnego działania podpisanych poniżej organizacji pozarządowych.

Z poważaniem,

członkowie grupy roboczej ds. monitoringu polskiej pomocy działającej przy Grupie Zagranica:

*Instytut Globalnej Odpowiedzialności, Gdańska Fundacja Oświatowa, Polska Akcja Humanitarna,
Stowarzyszenie Grupa EFTE Warszawa, Związek Stowarzyszeń Polska Zielona Sieć*